

Posamezna številka v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkah ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto mesečno K 1.8—, polletno K 9.—, četletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo je v Franciskanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Nepravilna pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtice, posiljena in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 118.

Da ne bomo krivi . . .

Da ne bomo krivi, da smo kaj zamolčali in prikrili ter s tem zakrivali škodo samim sebi, priobčujemo tu nov klerikalni napad na naš list. „Slovenski učitelj“ glasilo Slomškarjev, učiteljske in učiteljske kako naj v šoli ščuvajo otroke proti slabim časopisom in posebno proti „Jutru“. Pod naslovom: „Da ne bomo krivi“, prinaša to glasilo sledeče napade na naš list, napredno občinstvo in učiteljsko.

„Ni ga skoraj kraja, kjer bi ne bilo najti nobenega strupenega liberalnega časopisa. Marsikje je pa ta kuga neverjetno zelo razširjena. Po naših mestih in industrialnih občinah vidijo šolski otroci vseskrizem v rokah znanih in neznanih ljudi, pa tudi na mizi očetovi liberalne liste, v Ljubljani precej močno štirinastega umazanica, znanega pod imenom „Jutro“, ki prihaja na dan v tiskarni liberalnih „vzgojiteljev“. Da ne bi prišli otroci takih brezskrbnih, če ne brezvestnih roditeljev v nevaren stik z očetovim listom, je skoraj izključeno; pa če tudi ne, utrdijo se v zmotni zavesti, da je dovoljeno tak list naročiti in ga brati. Ako ga starši morda umikajo mladim otrokom, mislijo si poslednji, da pač zdaj še niso godni za tako branje, da pa bodo smeli pozneje brez greha in brez skrbi brati, kar smeta (?) tudi oče in mati.

Veroučitelj naj se ne tolaži z mislijo, saj otroci ne umevajo teh reči, saj ne boro, saj jih ne mika in ne briga politika. Prišli smo tako daleč, da je katehet takorekoc prisiljen poseči tudi na to polje že v ljudski šoli ter otrokom pojasniti, da ni vse dobro, kar se tiska, da prihaja med slovensko ljudstvo časopisi, ki grde duhovščino, ki napadajo katoliško Cerkev, izpodkopljejo sveto vero in širijo nenravnost. Taki listi so strup za vse, ki jih boro, še bolj pa za nedolžna srca, zato jih prepoveduje že naravna, še bolj pa božja postava. Nikakor bi ne zadostovalo, če bi se katehet zadovoljil s tem, kar je v katekizmu pri prvi zapovedi ki prepoveduje nasplošno „branje in razširjanje veri sovražnih knjig, časnikov in spisov“, ali pa z drugo točko odgovora na vprašanje (pri 6. zapovedi) „Kaj napeljuje v nečistost?“ . . . (2. Nespodobne podobe in prebiranje nenravnih knjig in spisov) . . .

Treba je sovraga — kar pokazati s prstom ter nanj nastaviti orožje. Imenuj časopise z imenom ter svari in opominjaj z vsem ognjem, naj se jih mladina varuje. To nam je tem lažje, ker imamo v rokah poslanico presvetlega knezoškofa „Zoper slabe časopise“. Ako sedaj opusti to sveto dolžnost, si zanemari eminentno vzgojno delo, kar se bo pozneje bridko maščevalo. Največ tvojih gojencev morda nikdar pozneje ne bo več slišalo svarilne besede ozir časopisa, ako pa, bo morda že prepozno. Res je malo težavno govoriti o tej zadevi pred otroci, ki so njih starši nasprotniki katoliškega časopisa, toda potre-

ba in dolžnost, važnost dobrega branja, vzgoja itd. mora zastopati vse ozire. Zgodi se, da se otroci sami začno izgovarjati: „Zakaj pa imajo pri nas doma ta in ta časopis?“ . . . Na to utegneš odgovoriti: Morda starši sami mislijo, da ni tako hudo, če berejo take liste; toda ako bi bil jaz njih župnik, bi jim naravnost pojasnil, kakor vam, kako grešno in nevarno je brati liberalne t. j. protiverse in nepravne časopise. Jaz vas učim in vzgajam, zato pa vam to povem, da se ne boste mogli enkrat, ko bo prepozno, name izgovarjati češ, nič nas v šoli niso svarili, nič nas niso poučili . . .

Sovražniki krščanske vzgoje seveda takoj zavilijo, kakor hitro katehet omenja liberalne časopise v šoli ter tožijo, da duhovniki vlačijo politiko celo v šolske prostore. Toda vprašali bi jih: Ali je to politika, če katehet svari pred grehom, pred nevarnostjo, pred strupom? Slab vzgojitelj bi bil, ako bi ne opozarjal na največjo nevarnost sedanjega časa.

Pri tej priliki tudi opozarjamo ne le katehete, ampak učiteljsko sploh: Pazite, da se časnikarska kuga ne zanaša v šolo s papirjem, ki imajo otroci vanj zavite knjige, ročna dela in jestvila.

Tako torej. Da ne bomo krivi, da bi javnost o tem ne zvedela, priobčujemo to klerikalno navodilo, da se bodo vedeli naši stariši ravnati. Klerikalni boj proti „Jutru“ kaže le pomen in uspeh našega lista. Na vsak način ga mislijo uničiti.

Mi pa pojdemo na boj zoper te hujskače, da ne bomo krivi, ako bi kdaj zmagal klerikalizem, da ne bomo krivi, ako bi slovenska javnost ne izvedela resnice. Ta javnost ne kaj ima v „Jutru“ in je klerikalni manevri ne bodo vstrašili, ampak ta javnost si bo tudi mislila: da ne bomo krivi, ako bi „Jutro“ prenehalo, bomo naročili in širili naš list, podpirali bomo „Jutro“.

Na ta način si upajo klerikalci na nesramen način posegati v pravice naših družinskih očetov s tem da hujskajo zoper nje otroke in žene. Može prepovedati si enkrat za vselej, da bi se zavlačevala politika v šole, kjer naj se vzgajajo vaši otroci in dajte odgovor takim hujskarjem, ki naj motijo vaš domači mir. Kakor slišimo je bila neka deklica kaznovana, ker je imela svoje vezivo zavito v „Jutro“. To je klerikalna lumparija prve vrste. Mi bomo vse slučajne, ki se zgodijo, javno pribili, da ne bomo krivi ako se bo po naših šolah namesto pouka širila hujskarska katehetska politika.

Iz slovenskih krajev.

Iz Postojne. V zadnjem času smo čitali članke o lovskega plesu, ki se je vršil v Postojni in kritiko neznanega nam dopisnika v „Slov. Narodu“. Dovolite tedaj g. urednik, da tudi jaz kot lovec podam svoje mnenje. Predno se je priredil ples se je že čulo, da se

bo priredil ta ples na mednarodni podlagi in to je, kar se mi ni dopadlo takoj od početka. Dandanes prirejata v zavednem mestecu veselice na mednarodni podlagi je nesmisel. Res je, da so bila vabila in aranžma plesov v slovenskem jeziku, in kako naj bi bilo v Postojni sicer? Mogoče v volapiku ali kali? Ako se v Ljubljani vrše veselice na mednarodni podlagi, nas to malo ali nič ne briga. Saj se tudi v Ljubljani ne porode vedno najboljše ideje. Dalje pravi dopisnik, da je bil čisti dohodek veselice namenjen koči na Nanosu. Ali ste ga mogoče namenili za Südgau v Planini? Da ste omogočili nemškemu lovcem se malo pozabavati, je popolnoma napačno. Došli so ljudje, ki jih nismo videli leto in dan na nobeni narodni veselici v Postojni. Ta večer so došli vsi in corpore. Ako nas sicer ne poznajo, naj bi se tu izostali. Saj so človeka ušesa bolela, ako je mogel poslušati to nemškutarenje, na kakršno nismo bili doslej navajeni v Postojni, le naši vrli lovci so nam preskrbeli to neprijetno priliko z prireditvijo plesa na internacionalni podlagi. Čitalniška prireditel je bila slabo obiskana, kar je škandal za Postojno, sokolska maskarada bi bila lahko boljša. Lovski ples, ki je bil popolnoma bi rekel brez pomena za narodno stvar, se ga je vse udeležilo. To se vidi, koliko vedo ceniti nekateri pomen narodnih društev in koliko jim je mar njih delovanje. To je, kar mi ni prav in graje vredno. In prav ima dopisnik, ki se tudi ne strinja z Vami in takih je še veliko v Postojni. Tisti par kronic, ki ste jih dobili kot vstopnino od nemških lovcov bi tudi lahko skup spravili pri onih, ki so drugo svoto dosedaj že darovali. Postavljena bi bila vsaj od popolnoma le slovenskih žuljev, tako pa se bode lahko kak nemškutar pobahal, da je tudi on prispeval za koč na Nanosu o priliki, ko je bil na prvem internacionalnem plesu v Postojni. Mi pa pravimo: v sedajnih resnih časih internacionalizma ne poznamo proč z njim! Jajce smo našli, pa ne pri kozlu, ampak pri Vas dragi nam postojnski kozlostrelci.

Slovanski jug.

Škandalozna razkritja o zagrebškem veleizdajniškem procesu. Predvčerajšnji saborski govor poslanca dr. Srdjana Budisavljevića je učinkoval na sabor in sploh vso hrvaško javnost, kakor bomba. Z originalnimi pismi v roki je Budisavljević dokumentiral in podkrepil strašno razkritja o znanem zagrebškem „veleizdajniškem“ procesu, ki je imel namen, uničiti ves srbski narod na Hrvaškem. Dr. Budisavljević je konstatiral, da je bila organizirana cela banda raznih vagabundov, na čelu jim znani Nastić in časnikarja Steinhardt in Mandl. Ta banda je pripravila ves material, fabricirala lažnive vesti za dunajske in peštanske časopise, za kar je dobivala iz Zagreba masne plače. Kajti po naročilu hrvaške vlade pod banom Rauchom

in hrvaškega sodišča, je bil v stalni zvezi s to bando šef zagrebške policije, Sporčić. Budisavljević je prebral v saboru originalna pisma Sporčića, v katerih slednji Nastiću naznanja, da mu ni mogel s pošto poslati sodnih spisov, vsled česar mu jih prinese na Dunaj. A Nastić je bil pozneje glavna priča v veleizdajniškem procesu. Dalje je Sporčić pisal Nastiću, da je vprašal pri sodišču, ali bi bilo dobro, da bi on — Nastić v brošuri, ki jo je pisal proti Masaryku, pojasnil sestanek z njim — s Sporčićem — in so mu tamkaj rekli, da ne. Ravnotako je Budisavljević dokumentirano dokazal, da je sam državni pravdnik, Accurtti konfiriral z agentom provokaterjem, Steinhardom, ki je bil baje kot „časnikar“ eden glavnih agentov akterjev omenjene bande. Razkritja popolnoma spolnjujejo razkritja prof. Masaryka. Vprašanje je, ali bo tudi sedaj Aehrenthal zanimal trditve prof. Masaryka, da je bil tudi „veleizdajniški“ proces v Zagrebu skovan v isti kovanci na Dunaju, kakor drugi. Ničče sedaj ne bo verjel, da Aehrenthal tudi v zagrebškem procesu ni imel svojih prstov. Čakajmo na zadnjo besedo prof. Masaryka.

Vstaška akcija v Macedoniji in Albaniji. Iz Sofije se poroča, da je prišlo med bolgarskimi in arnavtskimi vstaškimi četami do popolnega sporazuma glede skupne vstaške akcije v Macedoniji in Albaniji. Radi tega je jasno, da pride na spomlad do velike vstaje in splošnih nemirov v Macedoniji. Za turško vlado bo situacija zelo težka, ker je že znano, da so tudi bolgarski in grški vstaši sklenili sporazum za skupno bojevanje.

Napeti odnosi med Črnogoro in Turško. Iz Cetinja prihajajo poročila, da je tamkajšnji turški poslanik predlagal turški vladi popolno amnestijo za vse Arnavte, ki so kot vstaši pobegnili v Črno goro. Toda ti Arnavti niti ne mislijo na amnestijo, ampak so že začeli napadati obmejne turške straže in že porušili par turških utrdb na turško-črnogorski meji. Radi tega postopanja Arnavtov zvraca Turška vso odgovornost na Črnogoro, ki je odprla vstašem svoje zavetišče. Odnosi med Turško in Črnogoro so se vsled tega zopet poslabšali.

Hrv. srbski umetniki na rimski razstavi. Ker hrvaški umetnikom ni bil dovoljen za rimsko razstavo poseben paviljon, so nekateri sklenili, da na razstavi sploh ne bodo sodelovali. Ker niso dobili samostojnega nacionalnega paviljona, nočejo na noben način razstaviti svoja dela v ogerskem državnem paviljonu, kakor je zahtevala Ogrska. Drugi pa, ki hočejo manifestirati idejo nacionalnega edinstva s Srbi, so se obrnili na srbsko vlado s prošnjo, naj jim dovoli razstaviti njih dela v paviljonu kraljevine Srbije. Srbska vlada je prošnji ugodila in je več hrv. umetnikov že odposlalo svoja dela v Belgrad. Prispela so že dela Krzmanova, Babičeva, Račkova in Rosandičeva. Člani umetniškega društva „Medulić“ so sklenili, da vsi razsta-

vijo v srbskem paviljonu. Kolektivna skupna razstava hrvaških in srbskih umetnikov bo znašala okoli 200 del.

Splošni pregled.

Cesar Viljem na poti v Italijo. Nemški cesar in italijanski kralj se snideja 24. t. m. v Benetkah. Da bodo vsa vprašanja glede obiska v Rim rešena pride italijanski kralj do Benet naproti. Sestanek bo privatnega značaja. Na to odide Viljem na Korfu.

Dalmatinske železnice. Cesar je rekel dalmatinskemu županu Nikolaju Madiratu, ki je bil pri njem v avdijenci: Sedaj ko se more smatrati, da so vse zapreke glede železniških zvez z Dalmacijo odstranjene, upam, da bo dobila Dalmacija v najkrajšem času zvezo z monarhijo.

Panamski prekop se slavnostno odpravi 1. januarja 1. 1915.

Vstaja v Maroku. Najnovejša poročila javljajo nove boje v Maroku. Ulice v Fezu so polne oboroženih ljudi, tudi vsa okolica je v orožju proti sultanu.

Kuga v Indiji. Times poroča, da se kuga širi iz Bombaya po okolici. Tekom desetih dni je bilo 28.113 smrtnih slučajev. To veliko število kaže, da stoji Bombay pred najgrozovitejšo epidemijo. Posebno divja kuga v Bengaliji.

Aehrenthal in Rusija. V splošnem se je sodilo, da pojde Aehrenthal kakor je šel Izvolski in da bo to nekako znamenje zbližanja med Rusijo in Avstrijo. Novoje Vremja piše sedaj: Za rusko družbo in rusko diplomacijo je vse eno, ali Aehrenthal gre, ali ostane. Razmerje med Rusijo in Avstrijo ni nastalo pod njim in se ne bo z njim izpremenilo. Za Rusijo in za povzdigo narodne samozvesti in za jasnost v poslanju Rusije bi bilo dobro da Aehrenthal še dolgo ostane. Ker si je dovolil kršiti mednarodno pogodbo, je vzbudil rusko diplomacijo iz mirnega spanja in iz zadovoljivih sanj o stalnosti evropskih razmer v Orientu. S tem da je Izvolskega varal, je opozoril vso rusko družbo, da se naj iztrezi. Videlo se je, da imamo opravka s starim jezuitskim sistemom in ta ostane tudi če padejo osebe.

Oboroževanje. V angleški zbornici je govoril Grey o razmerju Anglije do tujih držav. O oboroževanju držav je rekel: Brez oboroževanja je bolj nevarno, kakor vojna. Današnje oboroževanje pomeni izkravljanje narodov in držav v mirnih časih. V dogovoru bi mogle države marsikaj doseči in razbremeniti državljane od neznošnih stroškov. Zato se je koncem govora Grey zavzel za mirovno sodišče kakor ga je mislil prezident ameriških Združenih držav Taft, ko se je letos o tem govorilo. Grey je za mirovno sodišče in je rekel, da bi angleška vlada z veseljem pozdravila načrt, ki bi bil dalekosežnega pomena. Zbornica je sprejela to izjavo z

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetek.

XXIV.

Veliki inkvizitor.

Vrnilo se zdaj v Benetke ter pogledjmo, kaj se je godilo tisto noč, ko je divjala nevihta, ki se je spominjajo letopisi tistega časa — noč, v kateri je Roland na Skalabrinovem mestu v celici obsojenec čakal, da vstopi krvnik in ga odpelje na morišče.

Med to nevihti so se v lidskem pristanišču potopile tri državne ladje; nad dvesto bark in gondol je morje zdobilo, ko jih je treskalo drugo ob drugo; v Most Vzdihljajev je udarila strela in zanetila ogenj, ki se je prijel tudi vojvodske palače. Udarilo je tudi tuintam po mestu, tako na primer v eno izmed najlepših palač ob Velikem Kanalu.

Ta krasna palača, o kateri govorimo, je bila šele nedavno prenovljena.

Bila je zidana v strogem slogu, in tajinstven ponos je gledal z njenega pročelja — ponos starodavne in plemenite rodbine, ki je prebivala v nji.

Ta palača je bila dom Dandolov.

Ko je država kmalu po poroki njegove hčere z Altierijem pozvala Leonorinoga očeta na vzhvišeno in strašno mesto velikega inkvizitorja, ni opustil ničesar, kar je moglo vrniti njegovemu bivališču blešč prejšnjih dni. Vsak mesec enkrat so se prostorne in velikelepe sprejemne dvorane odpirale visoki družbi benetčanski.

V noči tiste slovite nevihte stopimo torej v palačo velikega inkvizitorja. Številno Dandolovo služabništvo se je že umaknilo v svoje spalnice v zgornjem delu palače. Ob nabrežju so priklenjene štiri razkošne gondole velikega inkvizitorja; kajti bogati Benetčani so bili ponosni na to, da so imeli po več gondol,

opremljenih s čim največjim razkošjem. Te gondole so bile ena izmed največjih lepot starih Benetek. Enolične, črno pobarvane gondole današnjih dni tvore po kanalih samo monotone lise, dočim so bile nekdanje — vse v zastavah, pokrite z dragocenimi tkaninami in polne petja in veselja, radost in očitno znamenje blagostanja v mestu lagun.

Tisto noč se je zdelo v palači Dandolovi, da vse že spi.

Toda nekdo je bedel še vedno, dasi je bila ura že štiri zjutraj.

Počasi se je izprehajal semtertja po sobi, ki je bila prirejena kot delavni kabinet.

Ta mož je bil veliki inkvizitor sam.

Zelo se je bil postal.

Njegovi lasje so bili beli kakor sneg, in obilo gub se mu je vleklo po bledem čelu.

Koliko ur je pač že hodil Dandolo s temi težkimi koraki, rame sklonjeno, kakor pod dušecim bremenom? Gotovo že dolgo, kajti trudnost je težila njegov počasni korak, in prihajali so trenotki, ko so mu odrekala kolena.

Takrat je obstajal, polagal si roko na čelo, pomrmral brezvezne besede in nadaljeval nato svoj molčeči izprehod, dočim je zunaj zamolklo porohneval grom.

— Le tuli, nevihta! je mrmral Dandolo, ko je nov, še silnejši tresk zamahal zidovje njegove hiše. Sikaj, pihaj in treskaj! . . . Tega, kar rjove v mojih prsih, ne boš uničila!

Naenkrat se je strahovito zablesnilo; nekje se je porušil kos zidovja: strela je bila udarila v palačo.

— Zakaj ni udarilo vame? je zamrmral Dandolo, bled kakor smrt.

Zagrabil je plamenico ter odhitel po praznih dvoranih svoje palače. Tako je dospel v veliko sprejemno dvorano, ki je ležala v pritličju. Počasi je šel mimo kipov in umetnin, ki so bile tam nakopičene.

Nato je postavil svojo plamenico na mizo ter se zrušil v naslonjač.

— Še ena noč! je dejal skoraj glasno. Ena neprespana noč, ki je sledila toliko in toliko drugim neprespanim nočem! Hodim semtertja, prizadevam si, da ne bi slišal glasu v svojih prsih,

toda ne posreči se mi, kajti ječanja, ki ga slišim, ne more za-glušiti niti glas strele in groma . . . Oh, to ječanje! . . . Od spodaj prihaja, iz dna globoke ječe, kjer obupava nesrečnež . . . Kadarkoli grem v doževsko palačo, me je strah pred potjo skozi tisto dvorano, kjer sem ga videl zadnjikrat! Če stopim v svojo gondolo, se bojim, da me barkarol ne bi peljal pod Mostom Vzdihljajev! . . . Oh, če bi se to vendarle zgodilo! . . . Če bi se nekega dne dotaknil tega črnega, žalostnega zidovja! Če bi začul v resnici, kar slišim doslej samo v svoji domišljiji! . . . Oh, to bi bilo strašno! . . .

Dandolo se je naenkrat vzravnal. Mrzel znoj mu je močil čelo.

— Šest let! je povzel. Šest let se nesrečnež pokori za zločin, da ga je ljubila hči častihlepnega človeka . . . moja hči! . . .

S plahimi, srepimi očmi je pogledal okrog sebe.

— Čemu to razkošje, s katerim sem se obdal! Čemu sem prenovil palačo svojih prednikov, ko sem vendar v nji bolj bešen, nego prej, v hišici na Olivolskem otoku! . . . Tu so živel Dandoli, junaki benetški, tu je živel Dandolo, ki je porabil vse svoje življenje v to, da je iskal svobodomiselno ustavo; tu so čista in plemenita srca utripala za dobro stvar. Le en sam zločin temni na neomadeževanem imenu moje rodbine, in tisti, ki ga je storil, sem jaz! . . .

Okoli mu je obstalo na miniaturi sliki v majhnem okvirju, ki ga je gledal z mize.

Prijel jo je ter se željno zagledal vanjo.

— Moja hči! je zamrmral.

Na to pa je naglo postavil miniaturo nazaj ter se skoraj strahoma oddaljil od mize.

— O, vse moči nebeske! je vzdihnil v popadu najhujšega obupa. Če bi ona . . . ona, vedela za to! . . . Če bi se nekega dne postavila pred mene ter mi zaklicala: Strahopetec! Zdaj vem resnico! Roland ni zapustil Benetek! Roland umira v podzemeljski ječi! . . .

Umolknil je ter prestrašeno pogledal okrog sebe.

Sum se je oglašal po palači.

Služabniki so se vračali k svojim opravkom: dan je bil napoči.

(Dolje.)

navdušenjem na znanje in se splošno sodi, da se mirovno sodišče kmalu uredni.

Mehikanska vojna, ki je razburila časopisje je menda končana. Taft je ponovno izjavil, da nima proti Mehiki sovražnih namenov, ampak da je imelo ameriško ladjeve v mehiškem zalivu le mirovno nalogo. Ameriške ladje so baje že odplule nazaj proti New-Yorku. Tudi mobiliziranje drugega armadnega kora se dementira. O bojih na meji se ne more govoriti, ker so tam le uporniške čete v boju z vladnimi četami in vse ameriške priprave so imele le namen varovati svoje in mir na meji.

Rusija in Kitajska. Rusija ne potrebuje vojne. Tako se je govorilo in pisalo zadnji čas v Rusiji in tudi debata v dumi je pokazala, da Rusija vojne ne potrebuje in ne mara. Toda rusko-kitajski konflikt preti z resnimi dogodki. Ruska vlada je odgovorila na kitajski odgovor, da vidi v njem neprijateljsko mišljenje od strani Kitajski, ker hoče omejevati rusko trgovino. Ruska vlada opozarja Kitajsko vlado na posledice, ki bi jih lahko imelo tako postopanje in bi lahko vedlo k temu da nastane sovražno razmerje med obema državama.

Politični dvoboj v Carigradu. Vsled burnih dogovorkov v turški zbornici, ker je prišlo do pretepa je šef finančnega ministrstva Ruso pozval poslanca Luft Fikri na dvoboj.

DNEVNE VESTI.

„Izsiljevalci“. „Slovenec“ si ne more drugače pomagati, pa hoče diskreditirati „Jutro“ s tem, da piše na dolgo in široko o dozdevnih agentih, ki nabirajo za „Jutro“ oglase in pri tem baje žugajo inserentom z redakcijskim delom lista, ako bi ne dali oglasa. — Na to ne morem molčati in izjavljam: Od prvega začetka sem nabiralcem oglasov strogo zahteval, za kar imam tudi priče, da se nikdar in pred nikomur ne smejo hvaliti, da imajo kak vpliv na uredniški del lista, ker jih v nasprotnem slučaju takoj odslavimo, kar sem tudi storil v prvih mesecih izhajanja „Jutra“ z enim nabiralcem oglasov, ki te moje striktno naredbe ni respektiral. — Sicer pa izjavljam še naslednje: 1. ako bi slučajno kak nabiralec oglasov kateremusibodi inserentu žugal z uredniškim delom lista, naj dotični inserent naznanj zadevo meni, kot lastniku in glavnemu uredniku „Jutra“ in prepuščam naj bo, da dobi popolno satisfakcijo za tako žuganje s tem, da takemu nabiralcu takoj zabranim nabiranje oglasov za „Jutro“. — „Slovenec“ pa sporočam: ako še enkrat spregovori o izsiljevanju od strani „Jutra“, pride njegov odgovorni urednik čisto gotovo pred porotnike.

Milan Plut. Kregar ne bo tožil. Na naše in „Narodove“ težke obdolžitve Kregarja, odgovarja včerajšnji „Sloveec“. Gosp. Kregar, ki je dobil od poklicane strani od trgovsko-obrtno zbornice popolno zadoščenje, pri izsiljevalcih ne bo iskal časti in tudi ne iskal morebitnega zadoščenja pred ljubljansko poroto. Tako pravi „Slovenec“. Kregar in Štefe torej ne bosta tožila. S tem potrjujeta, da sta res falzificirala, sleparila, goljufala in uganjala velikansko lumpariljo pri volitvah v trgovsko-obrtno zbornico. Kregar se sedaj še povrh skriva za hrbet trgovsko-obrtno zbornice. Pravi, da mu je dala zbornica popolno zadoščenje. V očeh cele javnosti in vsakega razsodnega človeka ni to nikako zadoščenje za tako velike obdolžitve. To

tem manj, ker se je Kregarja od „Jutra“ kakor od „Naroda“ pozvalo, da toži. Sicer pa pravimo, da je sedaj tudi dolžnost trgovsko-obrtno zbornice, da obračuna s Kregarjem. Ako tega ne stori, potem kaže, da ima o časti ravno take pojme kot Kregar in Štefe! Če puste še nadalje med seboj sedeti Kregarja, potem sodijo na podpredsedniško mesto v trgovsko-obrtno zbornico tudi taki ki vsled hudodelstva čakajo na to, da nastopijo kazni v ječi! Kregar si očividno lasti v trgovsko-obrtno zbornico posebne pravice. V nemške časopise je poročal na svojo pest, da trgovsko-obrtna zbornica ničesar ne ve o njegovih sleparijah. Sedaj pa pravi, da mu je trgovsko-obrtna zbornica dala popolno zadoščenje. Kregar se hoče torej kriti s trgovsko-obrtno zbornico. Pozivljamo predsednika trgovsko-obrtno zbornice gosp. Ivana Kneza, da takoj skliče sejo trgovsko-obrtno zbornice in da da članom priliko, da odgovore na Kregarjeve mahinacije tako, kot se to za odlične in ugledne more spodobi. Sedaj morajo prenehati vsi oziri, vsi kompromisi! Sedaj je angažirana čast zbornice, čast vseh članov te odlične korporacije!

Škof je radi dolgove že pod kuratelo. Tisti „Slovenčevci“ ki ob prilikah, kadar jim prede slaba, pridigajo o častnikarski dostojnosti, ter se tudi privatno hlinijo, da se ne spodobijo radi političnih nasprotij osebno napadati člane uredništva, že celi mesec svojo hinavsko teorijo izvršujejo napram nam na tako nizkoten način, da se celo treznejši klerikalci javno zgražajo nad „Slovenčevco“ pisavo. Višek nesramnosti pa so „Slovenčevci“ Bufalo-Bill moralisti dosegli, da nam zdaj dan na dan očitajo dolgove. — „Tisti čas je Kristus rekel farizejem: Kdor je brez vsakega greha, naj vrže kamen nanjo. — Mi pa danes porečemo: Kdor je v današnjih časih posebno v našem stanu brez vsakega dolga, naj bo vesel. In če za poravnano dolgov svojega tovariša, prav nič ne skrbi, naj drži svoj predlogi jezik za zobmi! Če pa ima kdo izmed nas dolgove, je sicer obžalovanja vreden, a zanj to še ni nečastno. Več kot žalostno, ne da bi rekli: naravnost škandalozno pa je, — in to si zapišite vi farizeji v album — če ima vaš knez in škof dr. Anton Bonaventura toliko dolgove, da so ga njegovi kanoniki s sodiščem vred morali vtakniti pod kuratelo.

Da ne bomo krivi. Kakor čujemo, je katehet Smrekar že začel svoje delo po članku, da ne bomo krivi in je razlagal javcem, namesto da bi porabil čas za pouk, samo o slabih listih, ter jih hujškal zoper „Jutro“ in soc-demokratske liste. Mi zahtevamo, da je v šolah mir!

Izletnikom in ljubljanskim okoličani. Ljubljanci kaj radi hodijo v ljubljansko okolico. Za zadnji dve nedelji je bilo ogromno ljubljanskega občinstva v okolici, kjer so dali tisočake zaslužiti raznim klerikalnim gostilničarjem, ki točijo slab cvček in prodajajo neužitelne klobase. Ti klerikalni gostilničarji se pa potem norčujejo iz ljubljanskega naprednega meščanstva. Zato priporočamo ljubljanskim izletnikom, naj v vsaki okoliški gostilni zahtevajo „Jutro“ in druge slovenske napredne liste in pa računске listke družbe sv. Cirila in Metoda. Klerikalci hodijo po deželi od gostilne do gostilne, od hiše do hiše ter zahtevajo v škofovem imenu, naj se zmečejo napredni listi iz hiše. Zatorej tudi mi apeliramo na napredno ljubljansko občinstvo: Obiskujte na svojih izletih v ljubljansko okolico samo one gostilne, ki so naročene na

„Jutro“ in ki imajo računске listke družbe sv. Cirila in Metoda.

Posnemanja vredno. Srbska skupščina je dne 21. sklenila dvorni statut za srbsko kraljevo rodbino. Paragraf X. tega statuta pravi, da ne sme noben član kraljeve hiše napraviti dolgov, ki bi presegali vsoto mesečne plače, ki jo dotičnik dobiva. — Ta paragraf naj bi si dobro zapomnil direktor „Slovenca“ — po katerem smo to vest posneli — ljubljanski škof Jeglič, ker drugače ostane do svoje smrti pod kuratelo.

Ubegel lemenatar. V ljubljanskem lemenatu se nekaj časa gode precej čudne reči. „Naraščaj“ je vse prej kot vzoren, tako da so se že čule javne pritožbe nad temi bodočimi božijimi namestniki. Fantje so namreč brali škofove rdeče bukvice, ki so jih dočela izpridile in čudno ni, če se zvečer iz raznih lemenatarskih oken čujejo živžigi, kadar gre ženska mimo. Toda mladeniči niso tako zabiti, kot si misli ljubljanski škof, zato si iščejo zabave zunaj lemenatarskih zidov. Obiskujejo razne prijateljice po mestu, kjer se razvija prav fletno življenje. Pa tudi ljubezen se razvija in narašča. V posameznosti teh ljubezni se ne maramo spuščati, le toliko povemo, da se je pri enem teh kreposti in muzam posvečenih sinov prepovedana ljubezen tako razvila, da jo je popihal iz lemenata. Ušel je, a nihče ne ve kam. Sestre jokajo, oče tarnajo, mati pa umirajo od žalosti nad toliko sramoto, da ne bodo imeli „gospoda“ pri hiši. Ko je škof Jeglič zvedel o ubegu, je bil sprva žalosten v dno svoje rimsko-katoliške duše, potem pa se je pomiril, češ da je bolje, da ni več garjeve ovce med zdravimi. No naj le pazi, če nima še več garjevih ovac med svojo lemenatarsko čredo!

Važna pridobitev za istrske Slovence. Istrski Slovani imajo znamenito zelo važno pridobitev. C. k. notarjem na III. novoustanovljeno notarsko mesto v Pulju je namreč imenovan znani odlični slovenski pisatelj, dr. Ivo Šorli, dosedaj notarski substitut v Podgradu v Istri. Dr. Ivo Šorli je sedaj edini slovenski notar pod okrožjem tribunala v Rovinju, vsled česar pričakujemo, da ga bodo istrski, kakor tudi drugi Slovani, ki imajo kaj posla v Pulju, podpirali in se vedno obrnili nanj. Svoji k svojim!

Na sv. Jožefa dan bodo cel dan zaprte trgovine. Radi praznika sv. Jožefa, ki pade letos slučajno na nedeljo, bi se imel običajni nedeljski počitek kršiti. Radi tega vlada med trgovskimi uslužbenci opravljeno veliko ogorčenje. Nastavljenici hočejo imeti tudi prihodnjo nedeljo popoln nedeljski počitek. Veliko trgovcev se je že odločilo, da ne bodo delali tedne dni nobene izjeme in da ostanejo njih trgovine cel dan zaprte. Ta odločitev je čisto pametna in potrebna in z vsjo gotovostjo pričakujemo, da bodo tem prvim vzgledom sledili tudi vsi drugi trgovci in da se bodo v nedeljo vsi držali običajnega nedeljskega počitka. Toliko za danes.

Društvo slov. trgovskih sodrnikov v Ljubljani nam piše: Včeraj bil je čitati v časopisih sklep „slavnega“ gremija trgovcev v Ljubljani da bodo odprte vse trgovine v nedeljo na dan sv. Jožefa od 7 ure jutraj do 12 ure popoldne ter od 3 ure do 6 ure popoldne odprte. Pri tem svojem velikem človekoljubnem činu opira se gremij najdež. zak. z dne 31. okt. 1905 št. X. Čas nam ne dopušča, da bi sklicali proti takemu nasilju, dasi po zakonu vtemeljenem, shod, kjer bi javno in glasno protestirali, milo rečeno, zoper krivico, ki se s tem skle-

pom dela trgovskim sodrnikom. Gospodje gremija so menda čisto pozabili da se muči vsak trgovski sodrnik dosti čez teden kjer dela uajvekrat tudi čez uro v zatohlih prodajalnah, kjer pomaga svojemu šefu z vsemi svojimi silami. Vsa komaj čaka nedelje ki je zanj edini dan ko se more vsaj malo okrepiti, vsaj par ur uživati tako prepotrebni počitek. Toda gospodje gremija svojim trgovskim sodrnikom tega ne privoščijo. Zelo značilno je pod gori omenjenim sklepom gremija podpisani g. Mejač, ki je bil svoj čas tudi sam trgovski sodrnik in bi lahko človek vedel, da mora po trudopolnem delu odpociti, da obvaruje vsaj svoje zdravje če že ne more obvarovati svojih sil in moči. Največ pametno mislečih se g. ljubljanskih trgovcev je že sklenilo, da se ne bodo pokorili sklepu gremija. Mi pa upamo in želimo, da se ne bo našel noben gospod trgovec ki si bo privoščil imeti odprto trgovino v nedeljo iz lakomnosti, da prodaja par grošev blaga s tem pa šikanira in muči svoje uslužbenice. Pozivljamo tudi vse zavedno občinstvo, da gremiju odgovori na njegov modernofamozni sklep s tem, da v nedeljo dne 19. t. m. nihče ne bo prestopil nobene trgovine.

Narodna zavednost. V Ljubnem pri Podnartu na Gorenjskem, kjer bujno cvete katoliška zavest, je bilo poslano te dni v Katoliško tiskarno pismo, na katerem je stala firma odposiljalca: Johann Kocijančič, Wollkärtschen-Fabrikation in Maria Laufen, Post Podnart (Oberkrain). Taki so tisti zavedni katoliški možje!

One p. n. somišljenike in somišljenice, ki so nam v svrhu reklamacij izročili kako uradno listino, prosimo, da se zglaš v tajništvo narodno napredne stranke, Wolfsova ulica št. 10 I. nadstr. ob uradnih urah, kjer dobijo priloge nazaj.

Posnemanja vredno. Češki trgovec Havelka je dal Matici Šolski 1600 K z namenom, da izroči Matica njegovim štirim dečkom, ko bodo dorasli, diplomu ustanovnine, s čimer naj bi se njegovi sinovi vedno spominjali svoje narodne dolžnosti po očetovem zgledu.

Zopet Marijina devica — detomorilka. Detomori so v največjem času sicer že nekaj popolnoma navadnega. Toda značilno za naše kraje je, da izhajajo pri nas detomorilke največ iz vrst Marijinih devic, kar je najboljši dokaz zato, kake sadove rodi klerikalna hinavska vzgoja. — V noči od 13. na 14. t. m. je zvesta Marijina hčerka, Marija Vrabec iz Lačenberga pri St. Janžu na Dolenjskem nenadoma dobila spopadke. Umaknila se je takoj iz postelje v hlev, kjer je porodila brez pomoči babice, zdravo, krepko možko dete, kateremu pa ni privoščila nadaljnega življenja. Stisnila ga je z vso močjo za vrat in zadavila. Da ne bi prišel njen zločin na dan, ga je skrila v steljo, ki se je nahajala v hlevu. Toda nič ni tako skrito, da bi ne bilo kdaj očitno. Takoj drugega dne dopoldne je bilo njeno hudodelstvo že razkrito. Ko je oče nezakonskega otroka zvedel za zločin Marije Vrabec, je nemudoma odšel v St. Janž in vso zadevo naznanil orožnikom, ki so takoj ukrenili vse potrebne korake. — Poglejmo malo še nazaj v življenje Marije Vrabec. Vrabec je bila fanatična Marijina devica, ki je vedno razkladala malim otročicem svojo nedolžnost Za svoje devišstvo se je posebno zavzela pred par leti, ko sta bila dva fanta radi nje po nedolžnem obsojena. Pred sodiščem je namreč izjavila, da sta jo hotela posiliti. — Res krasni sadovi svinjarske škofove — rdeče brošure.

„Dik — dik“, ali huda je izanka. Neža Meglič, zelo občutljiva, pa jeziček ji teče gladko venomer kot kolesa pri brzovlaku. Ker je tako občutljiva, je imela že lani s sosedom Janezom Balantom neko reč, ki pa jo je sodišče z lepa spravilo s sveta. — Ravno ob obletnici, 27. februarja pa sta zopet imela neko drugo reč. Šla sta iz Ljubljane domov, on s svojo ženo naprej, ona s sosedami v zajej. Kar se Balant spomni, da se ne spodobijo človeku, ko prihaja od sejma, iti kar tako mimo gostilne. Krene s ceste, se vstopi na prag gostilne ter obrnjen proti cesti zakliče: En frakelj si ga preveč. Neža, komaj je to slišala, se je že spomnila obletnice, in ker najbrže tudi ona ni sovražnica frakeljnov, je takoj rekla, aha, to pa leti name. Skratka, Neža se je čutila na svoji časti razžaljeno in „dvignila“ je tožbo. Balant se zagovarja, da sta takrat šla tudi 2 pijanca po cesti in enemu teh je rekel, da ga je en frakel preveč. Na Nežo se pa niti ozrl ni. To potrdi pod prisego tudi neka 20letna zavbr izanka. Ker pa je Neža le svojo trdila, jo je sodnik „dal“ pod prisego. In Neža je prisegla tako, da so Balantove besede glede frakeljna veljale le njej, da je on celo s prsti proti ustom pokazal, kako je treba ravnati s frakeljnom in to tudi potrdil z „dik, dik“, kar je Neža strmečemu sodišču tako raztolmačila, da če se iz frakeljna pije, se nekako tako čuje, kot „dik, dik“. Za kar je Neža prisegla, to je tudi držalo. Ker pa je Balant, še predno je Neža prisegla, rekel, da ta Neža še za eno hruško priseže, je ta nepotrebna hruška Balanta še bolj popokala. Obsojen je bil na 50 K globe in vse stroške, zakaj Neža je imela tudi svojega „dohtarja“. Janez je tudi obljubil, da odsej Neže niti ne pogleda več — in s tem je bila ta izanska pravda končana.

„Klumpen“ ali še hujši so izanci in to celo bratje in sorodniki med seboj. Janez in Anton J. sta brata, s K. iz Iške Loke v bližnjem sorodstvu. Anton črti brata, napravil je tudi med njim in K. rodbino že mnogo neljubega prepira. Brat Janez mu je že 30krat odpustil za težke žalitve, a to vse ni nič zaleglo pri trdovratnem grešniku. Nekoč pretečeni mesec je Tone v K. gostilni blatil brata z najostudnejšimi besedami v tem smislu, da je brat Janez K.-jevo (bratrančev) ženo, ko sta se peljala iz Ljubljane domov, na tak način spolno zlorabil, da je padla z voza ter bruhala iz sebe. Dalje je rekel, da je brat svojo sedanjo ženo še, ko je bila ranjka živa, spolno rabil na pokopališču. Ko je prišel na to obrekovani brat v gostilno, ga je Tone vpričo ljudi zmerjal s svinjo, nazadnje mu je še vrgel v obraz menda le med izancem znano psovko „Klumpen“. Tako obrekovani in zasramovani brat vobče čislani mož je bil primoran svojega brata tožiti. Toženi Tone pa se je naredil bolnega ter ni prišel k razpravi. Svojega zastopnika je brzojavno naprosil, da se razprava preloži. Sodišče pa temu izgovoru ni moglo verjeti ter je nenavaden obtoženca obsodilo na 150 K globe ali na 14 dni zepora. — Ali niso take razmere med najožjimi sorodniki več kot obžalovanja in najstrožje kritike vredne?

Nekaj iz ljudskega romana. Marija V. ali po prvem možu M. je doma iz šmarješke fare na Dolenjskem. Iz prvega zakona je imela hčerko, ki zdaj proklinja, da jo je kdaj usoda dovedla iz domačih krajev v Ljubljano. Njena mati se je potem drugič omožila, a tako nesrečno, da že 8 let živi ločena od svojega moža. Mati in hči živita skupaj in stanujeta obe v

MALI LISTEK.

Malomestne tradicije.

Veseloigra v enem dejanju.

(Češko spisal V. Štech.)

(Dalje.)

Žakelj: Dobro — dobro! In „Bratno društvo“ se mora združiti s „Citralnico“, kakor ste zadnjih predlagali v „Iskri“. Tako imenitnih ljudi ni nikjer na svetu, kakor so v „Citralnici“!

Zgonec: O tem pozneje. Klanjam se! (Odide.)

XII. nastop.

Žakelj. Rozika.

Rozika (s knjigo v roki): No, kaj pa je hotel gospod urednik?

Žakelj: Službo dobi Srebrot, to je enkrat ena.

Rozika: Res, papa?

Žakelj: Saj si lahko misliš, da službe ne damo komu drugemu. Kaj pa bereš?

Rozika: „Malomestne tradicije“ — krasna knjiga.

Žakelj: Krasna knjiga? Ali se ti je zmešalo? Ali vržeš takoj stran!

Rozika: Toda papa —

Žakelj (vzame li knjigo in jo

vrže stran): Saj je to prepovedana knjiga. Brezbožna knjiga, glagoli so spredaj in na konci dve vrsti pik —

Rozika: Papa —

Žakelj: Imej pred očmi, da si hči „Društva za varstvo morale“, in torej ne smeš brati takih umazanosti.

Rozika: Saj to ni nič slabega — spisal je to sam gospod Ščuka.

Žakelj: Kaj? Kaj? Ščuka?

Rozika: Da — in prav lepo branje je.

Žakelj: Rozika, ne jezi me — ne jezi me! In takoj se mi spravi od tod — kuhaj večerjo. Kaj bi rekla tvoja ranjka mati!

Rozika: Papa —

Žakelj: V kuhinjo!

Rozika: Pa grem — ampak to pa vendarle ni res, da je to slaba knjiga. (Odide na levo.)

Žakelj: Torej gospod Ščuka! Glejmo no — glejmo no! No — jaz ti že spustim mesec v sobo, ti cigan ti! (Trkanje.) Naprej!

XIII. nastop.

Srebrot. Žakelj.

Srebrot: Sluga sem, gospod svetovalec.

Žakelj: Dober večer, sedite — tukaj — tukaj. Rad bi vam samo naznanil, da se mi je posrečilo pridobiti vam večino glasov. (Sede nasproti njemu.)

Srebrot: Zelo sem vam hvaležen.

Žakelj: Pustiva to! Stori bom za vas vse — na druge se ne zanašajte. Poznam jih, to je hinavska banda, danes tako — jutri tako — ampak jaz bom storil vse!

Srebrot: Gospod svetovalec, bodite prepričani, da nikdar ne pozabim —

Žakelj: Vem kaj delam. Mladi ste in imate zmožnosti.

Srebrot: Gospod svetovalec — Žakelj: Kdo pa se sploh more meriti z vami? In službo tudi dobiti!

Vem, da ste pameten človek. In če bote kdaj od mene kaj potrebovali — naj bo karkoli — kar zaupajte mi — vse bom storil za vas — jaz —

Srebrot: Gospod svetovalec —

Žakelj: Ali imate še kaj na srcu?

Srebrot: Gospod svetovalec —

Žakelj: Kar na dan z besedo!

Srebrot: Jaz — jaz —

Žakelj: No?

Srebrot: Gospod svetovalec — jaz obožujem vašo Roziko!

Žakelj (poskoči): Ali se vam je zmešalo?

Srebrot: Saj ste ravnokar rekli, da sem pameten človek —

Žakelj: Zlodej vas vzemi.

Srebrot: Gospod svetovalec! Zvezde vam skatim z neba, v ogenj pojdem za vas!

XIV. nastop.

Rozika Prejšnja.

Rozika (prihiti od desne): Da, papa — papa —

Srebrot: Gospod Žakelj.

Žakelj! Pustita me — pustita me!

Srebrot: Gospod svetovalec!

Rozika! Papa!

Žakelj: Saj ne pravim: ne — ampak vendar ne morem —

Rozika: Tako rada imam Toneta.

Srebrot: Sami ste rekli —

Žakelj: To je treba premisliti! Za zdaj ne pravim nič drugega, kakor da nimam nič proti temu. Če se posreči, da dobite to službo — naj bo — nazadnje bi to ne bila napačna partija!

Rozika: Papa — papa! (Objame ga.)

Srebrot: Gospod Žakelj — storili ste me najbolj srečnega človeka na svetu.

Žakelj: Je že dobro — je že dobro. — To je grozno, kaj sem že danes vse doživel. Vesel sem, da se je tako izteklo! Temu lumpu — temu pa že posvetim!

Rozika: Komu — papa?

Žakelj: Ščuki! Ali morda misliš, da bom držal besedo in da mu dam svoj glas?

Rozika: Kaj pa je storil Ščuka?

Žakelj: Ti še vprašuješ: Ona še vprašuje! Ščuka je tisti, ki je spisal tiste umazane, nemoralne „Malomestne tradicije“!

Srebrot: „Malomestne tradicije“?

Žakelj: Da, da — tisto brezbožno knjigo.

Srebrot: In zato mu nečete dati glasu, gospod Žakelj?

Žakelj: Niti ne smem ne — saj sem član „Društva za —

Srebrot: To je nesporazumljenje, ki ga moram gospodu svetovalcu pojasniti. Ščuka ni spisal „Malomestnih traicij“!

Žakelj: Da jih ni spisal Ščuka?

Kdo pa?

Srebrot: Nečem, da bi kdo po krivem trpel. „Malomestne tradicije“ sem spisal jaz.

Rozika (veselo): Tone ti — ti?

Žakelj: Vi? Vi torej delate pike? Ljubi moj gospod, jasno vam bo, da vam ne morem dati svojega glasu, da vam ne morem dovoliti, da bi hodili v našo hišo. Jaz sem dopisujoči član „Društva —

Rozika: Papa!

Srebrot: Gospod Žakelj — kar se govori o teh tradicijah, je nesramno obrekovanje —

(Dalje.)

Ljubljani. Pri njima je stanoval tudi neki J. Zajtubil se je v brhko dekletolenske krvi ter imel ž njo 6 nezakonjskih otrok. Morda v srečo obeh jih je 5 že umrlo, in tako J. skrbi le še za preostalega živega otroka. Nastal pa je med njima razpor; on trdi, da ona občuje z vojak, a ona pravi, da ker se je nje naveličal, je začel znanje z drugo, mlajšo, ki še ni poskusila bridskosti porodov 6 nezakonjskih otrok. Kajpada je mati vsled teh žalostnih razmer mnogo pretrpela. V zadnjem času je prišlo med hčerjo in novo ljubimko do žaljivih spopadov, perilo se je potem kot je to žalibog v razvadi, pralo pred sodiščem. Pri tisti priliki pa se je zgodilo, da je mati zapuščene hčerke bivšega ženina zalila s psokami pred razpravno pred sodiščem. Sodnik, blaga duša, (g. Potrato) je premostril celo predgovodno tega žalostnega romana, obžodeno mater obsodil le na 24 ur zapora. Kot prica je nastopila zopet ona rivalinja zapuščene dekleta. To pa je že itak nesrečno mater tako razburilo, da se je slišalo nekaj o krivi prisegi. In tako se bo ves ta nesrečni roman v kratkem zopet nadaljeval pri sodišču.

Slovensko deželno gledališče. Hervéjeva „Mamzelle Nitouche“ je opereta iz najstarejšega repertorija našega gledališča; če se je mogla obdržati še sedaj, v času operetne produkcije čisto drugačnega žanra v muzikalnem kakor v libretnem oziru, na repertoarju vseh večjih gledališč, prica to o življenski sili, ki jo ima to ljubko, vedno banalnosti prosto delo Hervéjevo. Opereta je bila pri nas že tolikokrat ocenjena, da se smatramo čisto prostega dolžnosti, kritikovati delo samo na sebi; sledi naj samo par opazk o večerajšnji uprizoritvi. — Predvsem omenjamo, da se nam zdi ideja glede vloške opernega koncerta totalno ponesrečena; naj se nihče ne izgovarja, da je to mogoče usus pri nekaterih drugih gledališčih. Mislimo, da ni treba, da bi naše gledališče posnemalo druge enakovrstne zavode samo v slabih stvareh! Ker dobro vemo, da je ta koncert samo nekakšno nadomestilo za letošnjo operno sterilnost, nečemo izgubljati nadaljnjih besed in prepustimo končno sodbo dobremu okusu naše publike. Kar se tiče koncerta kot takega, pa moramo priznati, da se je izvršil zares v vsakem oziru častno; v velikem uspehu so se delile dame Perslová, Nádasova in Šmidová ter g. Peršl. — Naslovna uloga Nitouche je peša z bravuro in temperamentom gđc. Thalerjeva, kateri sta bila izročeni v znak priznanja po prvem aktu krasna cvetlična košarica in eleganten šopek. Lanska konkurenčna interpretacija uloge Célestina je izkristalizovala za letošnjo sezono g. Povh četa. Videli smo „Nitouche“ tudi že po drugih veljkih odrih in moramo reči odkrito, da g. Povh četa n. pr. ne zaostaja prav nič za graškim komikom mestnega gledališča, g. Warbeckom. Fernand g. Iličiča je bil izvrsten v pevskem in igralskem oziru; ga Bukškova in gg. Verovšek, Križaj in Skrbinek so ugajali. Gđc. Vera Danilova je očarala po temperamentni igri prav tako kakor po svojih elegantnih toiletah, ki so odgovarjale tudi najnovejši modi hlačnega krila. — Zbor v prvem aktu v altu ni bil čisto siguren, oficirski zbor v II. dejanju je razodeval kaj malo elegancije. Orkester pod vodstvom g. prof. Reinerja je storil vse, kar je mogoče storiti iz pomankljivega notnega materiala, ki je bil na razpolago. Obisk jako slab. — a —

Predavanje „Akademije“. Danes, dne 17. t. m. priredi „Akademija“ ob 8. uri zvečer v veliki dvorani Mestnega doma javno predavanje. Predava g. prof. dr. Fran Ilesič: Imena slovenskih narodov (Slovenec, Hrvat itd.). Vstop prost.

Ljubljansko učiteljsko društvo je imelo v nedeljo, dne 12. t. m., svoj redni letni občni zbor. Predsednikom je bil zopet enoglasno izvoljen gosp. nadučitelj Jakob Dimnik, njegovim namestnikom pa gospodična ravnateljica Marija Maroutova; tajnik je postal g. Vendelin Sadar in blagajnik pa g. Ljudevit Dermelj. Društvo ima 58 pravih članov.

Akad. društvo slovenskih veterinarjev na Dunaju ima v soboto, dne 18. t. m. ob 8. uri zvečer v gostilni „Zum Posthorn“, III. Posthorn-gasse 6, svoj VI. redni občni zbor z običajnim sporedom. Slovanski gostje dobrodošli!

Novorojenčka na peči sežgala. Sinoči že pozno smo dobili sledečo poročilo: V okraju Grosuplje je neka babica zaposlena pri neki porodnici kopalca novorojenčka, ga zavila in z namenom, da se otrok preje posuši, položila na štedilnik. Najbrže je nani pozabila, otrok se je vsled prevetelike vročine sežgal. — Biležimo to vest, kakor smo jo sprejeli.

20 plemenskih bikov je dobila kmetijska družba iz Tirolskega. Bili so 3 dni na potu po železnici, ter so

dospeli sinoči ob 7. uri v Medvode. Kdaj so jih izložili iz železniških vozov, poročamo jutri.

Dež in sneg — sneg in dež kaj bo to? Že tretji dan nas nadleguje aprilovo vreme, dasi smo še v marcu. Zdaj se smeje zlato sonce, zdaj dežuje, a takoj na to sneži. Ljubljana plava v neznosni „plojdr“, promet je posebno na deželi oviran. Po mestu vise od hiš žice telefonskega omrežja tako, da je telefonska zveza na mnogih krajih pretrgana. Kakor pravijo vremenski preroki, še do 20. marca ne smemo pričakovati kaj posebno boljšega vremena.

Ljubljanska balada.

Prostonarodna pesnitev.

Odbila je že polnoči, v „kresiji“ vse že sladko spi, le ena svetla luč gori na miz' v trgovski zbornici.

Okoli mize pa sedé, vtopljeni v misli tajnostne, na stolihi mi trije ljudje: Štefška, Kregar in Štef. Besedo Kregar je povzel in govoriti je začel: „Vse klerikalce vrag bo vzel, na kant bo vsak od nas prišel.

Proketo slaba prede nam, to vsak lahko previdi sam; zato na delo! kličem vam — načrt primeren v glavi 'mam.

Glej ravnokar končane so volitve v to-le zbornico; pa mi pri njih podlegli smo, glasov premal' imamo sto.

In, da popravi stvar se ta, naj vsak na delo se poda; če ni drugače, naj golj'fa, golj'fa naj, kakor ve in zna.

Zakaj vsega sveta vladar je bil, je še in bo slepar... Nikomur naj ni truda mar, ko gre za sveto našo stvar.

Jaz bom glasovnice preštel, in ti, Štef, pero boš vzel in nove delati začel — Štefško sem za stražo vzel.“

In pritrdila sta molče oba, Štefška in Štef... In delo se začelo je, glasno pero škripalo je...

Počasno bije ura tri, skrivnostno glas zvonov brni — trojica vedno še sedi pri miz' v trgovski zbornici.

Pa čuj! Kaj zarožljalo je, kaj v peči zaskripalo je? Obrazi kakor zid bledé, obide groza delavce.

In skozi dimnik bav-hav-hav in v črni peči mav-mav-mav — in že stoji na miz' Bav-bav, strahoten, grozen to pojav.

Peklensko mu oko blešči, pošastno se jim zareži — nato pa v peč se spet zgubi in skozi dimnik odrfci...

Noč vsaka svoje 'ma moči, tako pregovor naš veli — in kar po noči se zgodi, na vek neznano svetu ni.

Kristjan moj ljubi, slušaj me, zapiši v svoje si srce: poštenost ljubijo ljudje, pregreha pa pred padcem gre.

Boj za vodovod v Sp. Šiški se nadaljuje.

Že pri zadnji občinski seji v zadevi vodovoda smo opazili, da se je boj kljub dozdnevnu premirju med obema strankama pravzaprav šele poostri. Dasi so vsi tisti člani vodovodne zadrage, ki so obenem tudi občinski odborniki glasovali za prevzetje vodovoda v občinsko last, vendar so uprav sedaj vse kriplje napeli, da ostanejo še v bodoče gospodarji vodovoda.

Ni čudo potem, da tudi vodovodni odsek ki zastopa ne le občinske interese, marveč tudi interese pretežne večine soobčanov, noče mirno prenašati tajne in znane ovire od strani nasprotujoče vodovodne zadrage. V občinski seji z dne 6. t. m. se je razen Borštnerja soglasno sklenilo, da dobi občina Zg. Šiška iste pogoje od občine občine Sp. Šiške, kot jih ima Zg. Šiška že sedaj od strani vodovodne za druge. In zdaj se je zgodilo neverjetno čudo: Tisti (razen Kreutzerja in Borštnerja) možje na čelu jim župan Podgornik ki so kot občinski odborniki glasovali za ta predlog, so kot člani vodovodne zadrage — in tu zopet na čelu župan kot načelnik vodovodne za-

druge — so začeli na skrivaj pobirati podpise za deželni odbor proti že sprejetemu predlogu.

Proti temu manevru je občinski vodovodni odsek sinoči sklical protestni shod v restavraciji Reininghaus. Shod, ki je bil razmerno dobro obiskan, je otvoril g. Udovč, ki je po primernem pozdravu vsled soglasne izvolitve shodu tudi predsedoval. K prvi točki dnevnega reda: Prevzetje vodovoda v občinsko last, so govorili gg. Ojster, Jančigaj, Gogala, Klemencič, Noč.

Prvi govornik opisuje povod vodovodne zadrage. Pri njenem krstu so bili gg. Kreutzer, Oroszy, Zelenka, Zajc, Bollafija, Burger. Načelstvo so poverili Bavarcu Kreutzerju. Ne da bi bila zadruga razpisala oddajo del zgradbe, so celo gradbo poverili temu Bavarcu. Zelo drag je bil ta načelnik. Za pot na Dunaj si je računal po 200 K dnevne dijete ter vožnjo II. razred brzovlaka. Drag pa je bil tudi račun zgradbe, napeljave, navtalne takse. To takso so poljubno nalagali. Bogataš, kot je n. pr. Vodnik je plačal isto takso (200 K) kot kak rezev, ki ima samo svojo na posojilo zidano hišo. — Govornik nadalje navaja podatke obč. sej, v katerih se je sklepalo o prevzetju vodovoda in ko se je osnoval izmed odbora poseben vodovodni odsek 5. članov, izmed katerih je edini Šiks pod pritiskom vod. zadrage vrgel puško v koruzo.

Drugi govornik, polic. komisar Jančigaj poroča o ovirah od strani vod. zadrugarjev, ter o delovanju obč. vod. odseka. Ostro kritikuje tudi nasprotno delovanje župana, ki je na opetovane urgence vod. odseka izjavil, da v tej zadevi noče ničesar ukreniti, (klici: Skandal!) — Župan ima sicer večino proti sebi, a noče demisijsirati. — Občina, ki garantira za vod. zadrugo 65 000 K posojila, je svojčas sklenila pristopiti k zadrugi z 20 deleži, a župan jih ni hotel plačati in sicer le za to ne, da občina ni bila zastopana pri zadrugi. Konečnemu klicu: Največji nasprotnik vodovod. zadrugarjev je naše ljudstvo, in njegovi najvitalnejši interesi — je shod z burnim odobravanjem pritrdil. (Konec priobčimo jutri, za danes le še ob zaključku shoda stavljenno soglasno sprejeto)

Resolucija.

Zborovalci zbrani na javnem shodu dne 16. t. m. odločno obsojajo rovarije odbora vodovodne zadrage proti občinskemu odboru; istotako obsojajo župana postopanje, ki v vodovodnem vprašanju ni pokazal potrebne objektivnosti, marveč je celo preziral tozadnji sklep občinskega odbora. Današnji ljudski shod pričakuje, da župan opusti vsa dosedanja nasprotstva proti občinskemu vodovodnemu odboru ter kot predstojnik občine deluje v interesu občine ne pa vodovodne zadrage.

Shod je bil zaključen ob 10. uri po noči.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Nadomestne državnozbornske volitve.

Dunaj, 16. marca. Pri današnji nadomestni državnozbornski volitvi v Hartmanitzu na Češkem je zmagal s pomočjo krščanskih socialcev nemški agrarec Paulig proti socialistu Webur. Istotako je s pomočjo krščanskih socialcev tudi v Warnsdorfu zmagal nemški nacionalcec Langenhan proti socialistu dr. Karpellesu. V obeh krajih je prišlo med socialisti in socialnimi demokrati do hudih spopadov in velikih demonstracij. Šele proti večeru se je policiji in orožnikom posrečilo napraviti red.

Hrvaški sabor odgoden.

Zagreb, 16. marca. Ker je proračunski odsek odklonil budget, je postalo jasno, da je delovanje hrvaškega sabora popolnoma nemogoče. Na današnji popoldanski seji hrvaškega sabora je takoj začetkom seje vstal ban in izjavil, da je hrvaški sabor s cesarskim reskriptom za nedoločen čas odgoden. Navzoči poslanci so to izjavo vzeli z velikim nezadovoljstvom na znanje. V dobro informiranih krogih se zatrjuje, da hrvaški sabor sploh ne bo več sklican, ampak kmalu razpuščen. Prihodnje volitve bi se v tem slučaju vršile v jeseni.

Stallšče Tomašiča omajano.

Zagreb, 16. marca. Veliko preseñčenje je danes vzbudil nenadni prihod bivšega hrvaškega bana Pavla Raucha iz Lušinja v Zagreb, ki je takoj po svojem prihodu konferiral z raznimi vplivnimi osebami. Kakor se splošno zatrjuje, je položaj bana Tomašiča nevzdržljiv in pride najbrže do njegove demisije. Za naslednika mu je baje že določen ogrski plemič grafi Pavel Erdödy.

Rusko-kitajski konflikt.

Petrograd, 16. marca. Položaj na Daljnem Vzhodu je vedno bolj kompliciran. Konflikt nad Rusijo in Kitajsko je skoro neizogiben. Kajti kitajska vlada nikakor noče ugoditi ruskim zahtevam. Tudi Japonska se pridno pripravlja za vojno in je že ekspedirala nekaj čet na Južno Kitajsko. Splošno se domneva, da je med Rusko in Japonsko sklenjena nekaka tajna pogodba, po kateri ima Rusija pravico anektirati Mongolijo, Japonska pa Južno Kitajsko. „Rječ“ poroča iz Harbina, da je kitajska armada že koncentrirana na rusko-kitajski meji. „Moskovske Vjedomosti“ javljajo, da je položaj na Daljnem Vzhodu skrajno kritičen in stoji Rusija takorekoč v predvečer nove velike vojne na Daljnem Vzhodu.

Parlamentarni odseki.

Dunaj, 16. marca. V parlamentu so danes zborovali sami odseki, ki so pa bili večinoma vsi nesklepčni. Brambeni odsek je imel sejo ob treh popoldne, ki se je pa mogla pričeti šele ob štirih, ker ni bilo navzočih dovolj članov. Istotako je bil nesklepčen

davčni odsek. V bančnem odseku se je razpravljalo o bančni predlogi. Ko pa je prišlo do glasovanja o prvi točki, se je izkazalo, da ni navzočih dovolj članov. Sploh se opaža, da je zanimanje za odseke med poslanci jako majhno. V proračunskem odseku je bila na dnevnem redu postavka za notranje ministrstvo.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik: Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“, Ljubljana.

Mali oglasi.

Beseda 5 vln. — Za one, ki iščejo službe, 4 vln. — Najmanjši znesek 50 vln. — Pisnmenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vln. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v zzzamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Pekovski vajence se želijo iti nadalje učiti v kako večje mesto na Primorsko ali Hrvaško. Ponudbe pod „Vajenec“ na „Prvo anončno pisarno.“ 172/1—1

Dobro situirana gospa želi v svrhu možitve korespondirati z izobraženim gospodom starim od 44 do 54 let. Cenjene gospe na inseratni oddelek „Jutra“ pod „Bodočnost“.

Priznana najboljša polenovka (štokš) se dobi vedno edino le v trgovini Josipa Polak Sv. Petra c. št. 4. 173/x—1

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Zahvala.

Ob smrti našega ljubljenege očeta, brata, strica, gospoda

JERNEJA KLEMENCA

gostilničarja in posestnika

se nam je izkazalo toliko sočutja, da se nam ni mogoče zahvaliti vsakemu posebej, vsled česar izrekamo tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo. Posebej se zahvaljujemo č. g. Ivanu Vrhovniku, župniku trnovskemu za tolažilne obiske, kakor tudi gospodu primariju Jenku za zdravniško pomoč v času dolge bolezni. Dalje se zahvaljujemo gospici Machovi, učiteljici pri Sv. Jakobu, gospodu katehetu Zaplottniku in učencam za krasen šopek. Slavni gostilničarski zadrugi in pivovarni Union za prekrasne vence, osobito še posebej gospodom Šarcu, Sokliču in Kovačiču. Zahvaljujemo se tudi vsem posameznikom, ki so v tolikem številu izkazali zadnjo čast blagemu pokojniku.

V Ljubljani, dne 16. marca 1911.

Žalujoči ostali.

JULIJA ŠTOR — Ljubljana —

Prešernova ulica št. 5.

največja zaloga moških, damskih in otroških čevljev, čevljev za lawn-tenis in pristnih golsserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh cenah.

Stampilje vseh vrst.

S. MONDSCHHEIN

Dunaj I., Laurenzerberg št. 3.

Stempel za datum 10 let 2 K. Žepni stempel od 1 K višje.

Tipna tiskarna „FAMOS“, 414 črk K 2-80, če se denar pošlje naprej. Društva 10% popusta.

Zaloga najnovejših

Numerateure des Bates Machin Company, New York.

Iščejo se agentje!

Ceniki zastoj.

Gremij trgovcev

v Ljubljani

naznanja svojim članom, da smejo biti v nedeljo dne 19. t. m., ker pade na ta dan praznik sv. Jožefa, v smislu dež. zak. z dne 31. oktobra 1905, št. XI

vse trgovine odprte

od 7. zjutraj do 12. opoldne ter od 3. do 6. popoldne.

Načelnikov namestnik:

Ivan Mejač l. r.

Popolnoma novo

damsko kolo

samo enkrat rabljeno se ceno proda.
Kje, pove inseratni oddelek „Jutra“.

Mlad trgovsko izobražen

uradnik

vešč slovenskega, hrvatskega, nemškega in nekoliko laškega jezika; spreten knjigovodja, korespondent in ekspedient želi stalne službe v mestu ali na deželi. Cenjene ponudbe pod šifro „Zanesljiv“ na inseratni oddelek „Jutra“.

V nedeljo, dne 19. t. m.
dopoldne

je trgovina odprta.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič,

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Ponatis zanimivega romana

„Otroci papeža“

je izšel in se dobi pri upravnistvu „Jutra“ za 350 K broširan, za 450 K pa elegantno vezan izvod. Najbolje je, ako se istočasno z naročilom pošlje tudi denar, ker s povzetjem poslana knjiga je dražja.

Tovarniška znamka „IKO“.

Lastna tovarna ur v Švic.

Dragocen dar

Vam pošljemo z obratno pošto zastoj in franko, ako nam v namen razposiljanja naših cenikov pošljete

100 naslovov (edino z dežele, ne iz glavnih mest)

zasebnih in državnih uradnikov, učiteljev, vaških duhovnikov, graščakov, gospodarskih uradnikov, tovarnarjev in tovarniških uradnikov, bolje situiranih zasebnih uradnikov, trgovcev, obrtnikov itd. s svojega bivališča in najbližje okolice snažno in razločno na polo papirja spisane.

Prodaja patentovanih novosti
L. Weiss, Dunaj II. Hofenedergasse 1.

Julij Meinl

uvoz kave in
velepražarna.

Nova podružnica

v Ljubljani

Šelenburgova ul. 7

Dobre akviziterije

!! za Kranjsko išče ena prvih zavarovalnic proti proviziji, ev. stalni plači. Ponudbe pod „Pravica do pokojnine“ na upravništvo „Jutra“. !!

2 HIŠI

se zaradi družinskih razmer prodasta. V eni je gostilniška koncesija edina v celi vasi v drugi se izvršuje kovaška obrt. Jako priljubljen izletni kraj za Ljubljance. Oddaljen je tri kilometre od železniške postaje. Kdor bi hotel kupiti še nekaj zemljišča, mu je isto tudi na razpolaganje. Naslov se poizve pri upravništvu „Jutra“.

Miši in podgane narede največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3.—. Izgotavljam tudi najnovejšo in od občinstva kot najboljšo priznane mehanične pasti za miši in pod gane, ki prekosijo vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljati. Cena pasti za podgane 8 K, za miši K 3-60 do 5-20. Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju

L. Pösch kleparski mojster, Dunaj XVII., Blumengasse št. 60.

Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptice, ročne, stenske, vozne in nagrobne svetilke, itd.

Naročila sprejemajo

razen prodajalne pisarne šentjanske premog družbe v Krizevniški ulici št. 8, II. nadst., sledeče tvrdke: Fr. Babič, Dolenjska cesta; E. Kavčič, Prešernova ulica; Leskovic & Meden, Jurčičev trg; I. Mencinger, Sv. Petra cesta; B. Sevar, Sv. Jakoba trg; Urad gospodarstvenikov, Kongresni trg; Naročila in denar za premog za Šiško sprejema Lud. Kotnik, trgovec v Spod. Šiški. Za sprejemanje naročil, kakor tudi za inkasiranje je opravičen gosp. Josip Baraga.

Naročajte izvrstni šentjanski premog!

Po analizi, izvedeni po c. kr. geološkem državnem zavodu na Dunaju potem po dr. A. Plussu, profesorju kemične tehnologije na c. kr. visoki šoli za poljedelstvo na Dunaju in končno po laboratoriju „Združenih mostecko-ducovskih rudarskih revirjev“ ima šentjanski premog 4059—4733 kalorij in 7.96—11.57% pepela in se potemtakem more vzporejati z najboljšim češkim. Cena mu je 2 K 40 h za 100 kilogr.; tedaj nižja, kot cena vsakega drugega premoga. Kdor je kdaj kuril z njim, ne opusti ga nikdar več.

Izdelovanje igrač

Ernest Hoffarth jun., Dunaj VIII.,

Pfeilgasse 34.

Vojaške oprave za otroke:

Infanterijska garnitura	K 4.—
Huzarska „	obstoječa iz čake, prsnega „ 5.—
Planin. lovec „	oklepa, sablje, patronske „ 5.—
Dragonska „	taške, puške v najfinjši „ 5.—
Ulanska „	izdeljavi „ 5.—
Telesne straže „	„ 6.—
Prekupovalci specijalni cenik.	

Razpošiljatev po povzetju.

Tovarna vozov

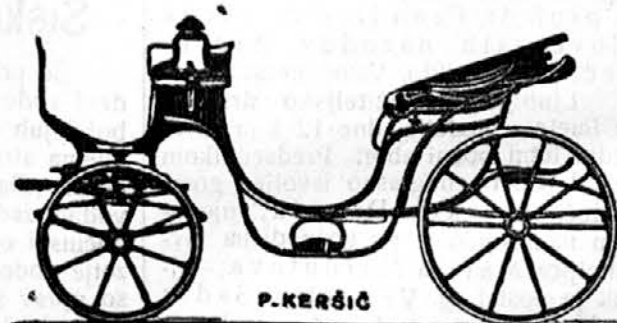
Peter Keršič, Sp. Šiška

priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.

Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in popravila po primerno nizkih cenah.

Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

Za točno in solidno delo se jamči. Že rabljeni vozovi se jemljejo v račun.

Del. glavica: K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fono: K 450.000.

priporoča promese na 4% Tiske srečke à K 8.—; zrebanje 1. aprila; glavni dobitok K 180.000.—.

Podružnice v Spiljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na takoci račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Nekaj izborno ohranjenih

automobilov

vseh velikosti se ceno proda.

Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za popravilo avtomobilov in trgovina

Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,
Santergasse 13.

Telefon interurban št. 129.

Valjčni mlin v Domžalah
I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skladišče: Vegova ulica št. 6.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici:
Gruden & Co., Stolni trg št. 9.

Pri demoliranju hiš v okolici nemškega gledališča

se proda večjo množino še uporabnega stavbnega materiala in sicer:

strešno opeko, zidno opeko, kamenje, okna, vrata, železje, štedilnike, peči itd.

Ogleda se na licu mesta in da pojasnila delovodja kranjske stavbinske družbe g. ANTON ŽUMER.